

ПРИДЕСНЯНСЬКА КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

ПОДІЯ ЗНАЧНА І ВАЖЛИВА...

Вихід кожного словника вважається подією неординарною, бо саме таке видання прокладає широку борозну на ниві пізнання світу, дає змогу поглибити наші знання, відшукати точне визначення того чи іншого явища, поняття. Тим паче зараз, коли в пресі та ефірі лунають сотні нових слів чи словосполучень, про значення яких можна тільки здогадуватися. Часто-густо їх повний зміст залишається поза межами компетенції багатьох людей. Був я якимось свідком такого: на лекції викладач попросив студентів пояснити термін УНІТАРНА ДЕРЖАВА. І жоден з майбутніх фахівців не міг, як слід, відповісти на це запитання. А був би під рукою посібник...

На щастя, тепер, зовсім недавно, він з'явився. Це — політологічний енциклопедичний словник, створений Національною Академією наук, інститутом держави і права ім. В. М. Корецького, Українською асоціацією політологів. Міністерство освіти України рекомендувало «Словник» як навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів.

Ця унікальна праця — солідне фундаментальне видання, метою якого є донесення до читача об'єктивної, науково достовірної інформації у сфері політичного життя, розкриття суті і форм його людського виміру, змісту напрямів розвитку політичних процесів та інститутів. Завжди, а особливо сьогодні, в добу виникнення десятків нових партій, течій, асоціацій, з появою нових явищ і різновидів політичного процесу, потрібно науково осмислити все це, щоб правильно орієнтуватися в обстановці.

У передмові до видання сказано: «Готуючи Словник, авторський колектив керувався такими основними намірами: поєднання наукової та інформаційної новизни з доступністю викладу, розрахованого на широке коло читачів; формування політичної компетентності у різних верст населення України з метою надання політичним процесам науково осмисленої спрямованості; трактування основних політологічних понять із врахуванням сучасного розвитку світової та вітчизняної політичної думки, а також створення терміносистеми вітчизняної політологічної школи; уточнення і поновлення стереотипних політичних понять і категорій із врахуванням суспільно-політичних реалій кінця ХХ ст. Поряд з цим Словник синтезує соціокультурний, суспільно-політичний, історичний, морально-правовий, політико-економічний та інші підходи до розуміння суспільно-політичних явищ...».

Як бачимо, «Словник» — річ дуже й дуже серйозна. Але... вона дуже схожа на ліки, які позбавляють нас від політичної сліпоти.

Повернемося на хвильку на згадану вище лекцію. То що ж таке УНІТАРНА ДЕРЖАВА?

Розгорнемо книгу, знайдемо сторінку 365, прочитаємо: «Від лат. Унітар — єдність (форма держ. устрою, яка базується на зверхності суверенітету) верховної влади (єдиної д-ви над адмін.-тер. або нац.-тер. одиницями (областями, департаментами, префектурами, провінціями тощо), на які вона поділена. Інакше кажучи, унітарною вважається д-ва, в якій жодна з її частин не має статусу держ. утворення». І далі йде глибокий розгляд терміну, його тлумачення. Хто хоче знати все до стемени, треба знайти «Словник».

А в ньому понад 700 найуживаніших політологічних термінів, які «характеризують сучасний світовий суспільно-політичний розвиток і враховують специфіку вітчизняної ітерпретації політологічної науки».

Навіть з наведених уривків можна збагнути, наскільки серйозною і відповідальною була робота над виданням. Не випадково її здійснювали провідні українські вчені-політологи Ю. Шемшученко, В. Бабкін, П. Горбатенко, А. Саприкін. Є ще й інші члени редколегії, автори статей. Та зупинимося на останньому прізвищі. Анатолій Саприкін. Ця особа широко znana в Чернігові. А вже свого часу Анатолій Георгійович працював оперуповноваженим відділу карного розшуку УВС Чернігівської області. Працював сумлінно, завзято. Вже тоді він виступав у пресі з цікавими роздумами про наше життя, радив пильніше придивлятися до нього, аби змінити на краще. Вивчення політичної літератури, що з'являлася на світ у багатьох країнах, робота в бібліотеках Москви, Ленінграда, Києва та інших міст, зокрема, Берліна, Дрездена, допомогли йому сягнути високих верховин політології. Анатолій Георгійович — відповідальний секретар, автор-упорядник «Словника». Це — велика і ґрунтовна праця, яка свідчить про талант нашого земляка. Зараз Саприкін працює над багатьма іншими проектами. Побажаємо йому сили і здоров'я для здійснення творчих задумів!

Р. ЗМАК.

ПРОЩАЛЬНИЙ ПОМАХ ЙОГО КРИЛ

На жаль, доводиться починати з сумного: нещодавно пішов з життя великий друг України, полум'яний пропагандист творчості письменників Придесення Володимир Паригін. Цього кремезного, з чолом у ореолі сивого волосся брянця добре знав не лише літературний загал нашого краю. Його мудре літературознавче і задушевне поетичне слово не раз і не два чули робітники і хлібороби, студенти і школярі Чернігівщини. А вже Володимир Петрович був частим гостем привітних поліщуків. Тичининські Піски, Вересайова Срібнянщина, Толстовські Погорільці гаряче приймали не «старшого брата», за словами поета Олександра Олійника, а «старшого друга». Справді, Володимир Петрович гартувався на фронтах війни з гітлерівцями, в нелегких трудах і днях газетяра. Чудовий дослідник літератури, публіцист, поет, перекладач, він залишив по собі вагомий спадщину.

Переді мною, мовлячи банально, книга, яка ще пахне друкарською фарбою. На мусянжовому тлі, під графічним зображенням самотнього дерева на вітрах, журавлиного клину, церковці і хаток, — напис: «В. Парыгин. Пролетайте, гуси, над Россией...». Це — тільки невеличка частка творчої спадщини брянського побратима. Але відрадно, що й тут широке місце посідають згадки Паригіна про Чернігівщину, друзів і колег, а головне — значний доробок українських поетів; майже на дев'яносто п'ять відсотків наших земляків.

Заспівом до цього циклу стали безсмертні рядки Тараса Шевченка, що стали народною піснею, — «Рече та стогне Дніпр широкий...».